

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 43

21. října 2012

Cena: 8 Kč

Z TRADIČNÍ VZPOMÍNKOVÉ AKCE K VÝROČÍ ÚMRTÍ JANA ŽIŽKY

Ku příležitosti 588. výročí smrti velkého husitského vojevůdce Jana Žižky z Trocnova se konala 6. října u sudoměřského památníku tradiční vzpomínková akce.

Po důstojném zahájení husitským chorálem v podání Malé muziky ZUŠ Strakonice a nastoupení čestné stráže Sboru selských jízdy Jana Žižky z Trocnova promluvil bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta.

Jeho slova vyzdvihla hrdinství Jana Žižky z Trocnova a jeho bojovníků coby obhájců Boží pravdy, pravdy, poznání v Písmu. V dramatu doby se zápas o ni přesunul z prostor univerzity na bitevní pole, duchovní boj se proměnil v boj fyzický a velmi tvrdý. Husovo „Pravdy každému přejte“ je však třeba chápat především jako výzvu k lásce, toleranci a snášenlivosti - tím Mistr Jan Hus dalece přesáhl svou dobu. Nevnučovat druhým svou pravdu násilným způsobem, ale přát druhému člověku jeho názor. Nestávat se přitom lhostejnými, ne-rezignovat na pravdu a nespravedlnost, bez nichž ztrácí život skutečného lidství. Bratr patriarcha také připomněl, že heslo „Pravda vítězí“, „Veritas vincit“ na husitských krouhách, vycházející z Husova duchovního a životního zápasu, se dostalo od doby vzniku první republiky i na prezidentskou vlajku. V novodobých dějinách naší země je „hodnota pravdy“ spojována s osobnostmi prezidentů Tomášem Garrigueem Masarykem a Václavem Havlem.

Také další řečníci připomněli známá slova o pravdě, kterou Jan Hus hledal a později symbolizoval a za kterou Jan Žižka bojoval.

Kromě projevu starostky obce Čejetice Ivany Zelenkové a senátora ing. Miroslava Krejčí, místopředsedy výboru pro záležitosti Evropské unie, vyslechli návštěvníci srdečné pozdravy z úst Marie Žilákové, zastupitelky Jihočeského kraje, ing. Karla Vlasáka, radního a zastupitele Jihočeského kraje, vojenského kaplana kpt. Mgr. Marka Švancary, plk. ing. Dalibora Zvonka, prap. Miroslava Filipička a v zastoupení Mgr. Oldřicha Horka pak plzeňského biskupa Mgr. Filipa Štojdl.

Exkurzi do historie pohledem na husitské válečnictví nabídl Mgr. Miroslav Žitný. Program obohatilo vystoupení klubu Dialog na cestě v podání Květy Salmonové a PhDr. Jana Witterbergera a po pietním aktu položení věnců, modlitbě za naši zemi a státní hymně rovněž přehlídka zmíněné Selské jízdy a zdařilé inscenované ukázky ze slavné bitvy, kterou předvedli šermíři SHŠ Kalich (na snímku).

Akci, kterou moderoval ThDr. Jiří Vaníček, přednosta kulturního odboru úřadu ústřední rady, a k jejímuž úspěchu tento rok přispělo i velmi příjemné počasí, pomohli naši církvi realizovat Armáda ČR, Sbor dobrovolných hasičů Čejetice a Sbor selských jízdy Jana Žižky z Trocnova.

Klára Břeňová

BĚLORUSKO — PŘÍLEŽITOST K PROHLoubENÍ VÍRY

Normální země. Žijí tam lidé, kteří chodí do supermarketů a kteří procházejí ulicemi kolem kostelů a budov univerzit, když spěchají na autobus nebo na metro. Na první pohled je všude krásně čisto, na ulicích není vidět jakýkoliv odpad, na každém kousku volného místa je

květinový záhon s perfektně přistřiženým trávníčkem. Noční scénérie města včetně důmyslného osvětlení historických budov je úžasná a přímo láká ke klidnému pozorování, nejlépe při posezení u dobrého vína v nádobě stylové restauraci.

Když mi v březnu 2012 přiletěla do e-mailové schránky pozvánka, abych se přihlásila na křesťanský environmentální seminář do Minsku, byla to především zvědavost, která mě přiměla se přihlásit. Zvědavost, jak to vypadá v tom Bělorusku, známém nedemokratickým režimem, perzekucí opozice, uvězněním laureátů Nobelovy ceny míru či násilným potlačováním poklidných demonstrací.

Navíc zkušeností z mezinárodních setkání jsem měla mnoho a ekologie je téma, pro které bije moje srdce. Jedna a jedna jsou dvě, takže proč se nepřihlásit? Na seminář jsem byla přijata, vízum jsem nakonec bez obtíží získala, no tak hurá na „východ“.

Jaké však bylo moje překvapení, když to, co jsem na semináři pořádaném dobrovolnickým týmem EYCE především našla, bylo úžasné živé ekumenické společenství mladých, toužících nahlédnout na environmentální souvislosti jako na příležitost k ochraně životního prostředí pevně vycházející z hluboké víry.

Každé ráno a večer jsme se scházeli ke společné modlitbě a během týdenního setkání jsme den co den nahlíželi na témata ochrany životního prostředí, změny klimatu, šetrného spotřebitelského chování i politickou rovinu problematiky ze všech možných stran. Děkuji organizátorům a organizátorkám (mezi nimi i Benovi Mlýnkovi z Jablonce), že nás přiměli přemýšlet nad věcí kriticky a ze široké perspektivy vedoucí ke konkrétním řešením.

Kromě diskusí a workshopů byl však i celý seminář koncipován tak, abychom za sebou zanechali co nejmen-

Dokončení na str. 3

Ze 134. zasedání ústřední rady

Ústřední rada zahájila své 134. zasedání v sobotu dne 13. října písní č. 171 a modlitbou se vzpomínkou na zesnulého duchovního naší církve, bratra PhDr. Jiřího Svobodu a sestru Svatomíru Mendelovou.

V ideovém referátu, vedeném bratrem patriarchou ThDr. Tomášem Buttou, ústřední rada mimo jiné schválila na základě podnětu vzešlého z teologické konference, jež proběhla v září v Brně, konání setkání k tématu hospodaření církve se sestrou RNDr. Ivanou Macháčkovou, místopředsedkyní ústřední rady, a sestrou ing. Miroslavou Niemec Studenovskou, finanční zpravodajkou ústřední rady. Setkání se uskuteční ve čtvrtek 8. listopadu od 14 h v Komenského sále v Praze 6-Dejvicích. Zájemci nechť se, prosíme, hlásí na naukovém odboru úřadu ústřední rady sestře Kristýně Mlýnkové na adrese kristyna.mlynkova@csh.cz. Vzhledem k tomu, že následující den zde proběhne setkání věnované úvahám o budoucnosti církve, je možné pro zájemce zařídit ubytování v koleji Roháčova.

Dále ústřední rada schválila konání jednodenního semináře zaměřeného

na exegetickou přípravu vánočních kázání, který proběhne ve středu 14. listopadu od 9.30 h v Praze 6, Wuchterlova 5. Přednášet budou doc. Jiří Beneš, ThD., a Mgr. Jiří Lukeš, Th.D. z katedry biblistiky HTF UK. Přihlásit se lze rovněž na výše uvedené e-mailové adrese.

Ústřední rada se také rozhodla uhradit náklady spojené s tiskem publikace Společné čtení NA KAŽDÝ DEN 2013 a každá náboženská obec obdrží jeden výtisk zdarma. Další budou k dispozici v prodejně Blahoslav za prodejní cenu 90 Kč s 10% slevou pro náboženské obce.

V organizačním referátu, který vedla sestra místopředsedkyně ústřední rady RNDr. Ivana Macháčková, se ústřední rada mimo jiné zabývala podnětem některých náboženských obcí na stanovení určitého grafického manuálu církve. Ústřední rada rozhodla, že na požádání připraví tiskový odbor náboženským obcím návrh jejich hlavičkového papíru. Zároveň ústřední rada ukládá náboženským obcím a diecízím vytvořit pravidla pro používání svých razítek.

Dále vzala ústřední rada na vědomí

oznámení královéhradecké diecéze o vyhlášení volebního řízení na funkci diecézního biskupa. Volební diecézní shromáždění by se mělo konat 27. dubna 2013.

V ekumenicko-zahraničním referátu, vedeném br. biskupem ThDr. Petrem Šanderou, ústřední rada mimo jiné nominovala sestru Kristýnu Mlýnkovou, členku ústředního výboru Světové rady církví, jako delegátku církve na valné shromáždění Světové rady církví, které se bude konat v příštím roce. Dále ústřední rada jmenovala své delegáty na český synod Leuenberského společenství a na valné shromáždění Ekumenické rady církví v ČR.

V rámci tiskového referátu, který vedla olomoucká biskupka sestra Jana Šilerová, ústřední rada schválila cenu Kalendáře Blahoslav 2013 ve stejné výši jako v letošním roce, tedy 70 Kč.

Ústřední rada schválila vysluhování svátosti svěcení kněžstva bratru Vladislavu Pekovi a sestře Františce Kláskové (oběma z královéhradecké diecéze) po složení zkoušky před církevní komisí.

(red)

Křivé svědectví

Křivé svědectví může někomu úplně zkazit život, jak mne poučila babička již v dětství při jedné procházce pod lesem podél radotínského potoka. Ukázala mi jednopatrový rodinný dům ve vilové části na konci ulice a začala vyprávět. „Podívej se, Olinko, tady žila paní se dvěma dětmi. Její manžel byl od začátku padesátých let zavřený. Deset let na něj trpělivě a s láskou čekala. A když ho konečně propustili, namluvil tomu pánovi soused, že mu žena zahýbala. Přitom to nebyla vůbec pravda, šlo o zlou pomluvu. Jak vidíš, falešné svědectví může způsobit naprostou zkázu druhého a jeho zapuzení. Pomluva je svévole a zlý čin!“ Babiččin příběh mě dojal, vůbec jsem nechtěla, proč by někdo chtěl takhle svému bližnímu ublížit. „Jak ten pán mohl takhle naletět, nechat si rozbit rodinné štěstí?“ protestovala jsem.

Chtěné poškozování člověka, klevety, pomluvy, nactiutrhaní a křivé svědecké výpovědi – to jsou podle filosofa Franze Furgera různé formy této nejhroznější deformace pravdivosti. Přitom je druhotné, zda jsou motivovány mimořádně bezskrupulózní ctižádostivostí a touhou po vlastním prospěchu, nebo zda vycházejí ze závidy, nepřejčnosti či nenávisti. Jak Furger dále uvádí, nikde se neprojeví účinky nepoctivosti, ničící lidské vztahy, zřetelněji, než v případě nactiutrhaní a křivého svědectví: „Jsou největším protikladem pravdivosti – která udržuje a zdůvodňuje společenství – a znovu svým opačným působením ozřejmují její existenciální význam pro člověka.“ Že je deváté přikázání „Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví“ stále aktuální i platné, ukazuje narůstající a velmi nebezpečný fenomén objevující se na pracovištích. Nepřejčnost a konkurenční vztahy zde vedou až k tak zvanému mobbingu. Ze závidy jsou lidé schopni pošpinit pověst druhého, devalvují jeho práci. Snaží se, aby ztratil sebe-důvěru, narušují jeho osobnost. Usilují o to, aby člověka ovládl pocit méněcennosti, neměl v sobě klid na práci. Postižený pak nedokáže ani mimo zaměstnání pořádně relaxovat, je plný strachu, obav, starostí. Motivací „mobberů“ je obvykle snaha udržet si své vlastní místo v zaměstnání či odstranit konkurenci a dostat se nahoru. Neváhají zákeřně připravit kolegu o jeho pověst a o jeho pracovní pozici. Systematicky vykonávaný mobbing se stává podle odborníků, např. H. J. Kratzte, psychickým terorem. Naštěstí si dnes veřejnost, a také řada firem a institucí, uvědomuje nebezpečnost tohoto fenoménu a myslí se na účinná protipatření a na prevenci, na obhajování pravdy a spravedlnosti. Uvědomujeme si, že doporučení Desatera, týkající se křivého svědectví, může hluboce souviset s přikázáním „Nezabiješ“ a také s desátým přikázáním, které zakazuje bažít po tom, co má druhý.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

21. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Vyslyš moje prosby, Hospodine, k tobě o pomoc teď volám, pozvedám své ruce k svatostánku tvé svatyně.
Žalm 28,2

První čtení: Izajáš 53,4–12

Tužby:

2. Abychom oběť Kristovu základem naší víry činili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom o církev sloužící a vyznávající usilovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Yvynýšený Bože, se svou velikou mocí nakládáš k dobru všech lidí na zemi. Utvoř si z nás dobré služebníky přicházejícího království a veď naše touhy, aby směřovaly k plnění tvé vůle! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 5,1–10

Evangelium: Marek 10,35–45

Verše k obětování: Žalm 92,14–15

Verš k požehnání: Marek 10,45

Modlitba k požehnání:

Bože míru a pokoje, děkujeme ti, žes nás občerstvil přijímáním těla a krve Kristovy. Prosíme tě, rozmnož víru v našich srdcích a životech! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 34, 61, 104, 118, 176, 183, 291, 295, 300, 308, 310

MARIE ČERNEGOVÁ: V BOŽÍ ŠKOLE

2

Pokračování z minulého čísla

A začal se modlit za zraněné, za jejich rodiny i pozůstalé všech, kteří ve vlaku zahynuli. Ve své malé dušičce jsem jeho vysvětlení přijala a od toho dne si nesla přesvědčení, že Bůh opravdu je a má moc zachránit člověka před neštěstím. Druhý mocný zážitek je spojen s náhlým vážným onemocněním mého malého bratříčka. Byla to zoufalá situace a lékaři nedávali rodičům žádnou naději na jeho záchranu. Jako dnes vidím před sebou svého tatínka, klečícího u dětské postýlky se skloněnou hlavou a sepjatými rukama. V uších mi dodnes zní jeho prostá modlitba: „Pane Ježíši, smiluj se a uzdrav toto dítě, prosím tě, pomoz nám!“ Stalo se! Ráno, k velkému překvapení pana doktora i nás všech, se chlapeček dařilo lépe. A za pár dní již byl zcela zdrav. Ve svém malém srdčičku jsem si od onoho okamžiku nesla přesvědčení, že Bůh nejen existuje, ale také i vyslyší upřímné modlitby. Takto se probouzela moje víra.

Víra, která je založena pouze na modlitbách podle něčeho příkladu a ne na Slovu Božím, je velmi slabá.

To jsem musela poznat i já, když mi

bylo dvanáct roků a náhle onemocněl a zemřel můj tatínek. Moc jsem jej milovala, a proto jsem se počala obracet k Bohu, podobně, jako jsem to vídala u něho. Svými vroucími prosbami jsem si chtěla vymodlit jeho vzkříšení. V oné době po jeho skonu jsem odmítala chodit do školy. Buď jsem prožívala své dny v kostele v horlivých prosbách, nebo jsem čekávala u hrobu na to, až taťka bude vysvobozen z náruči smrti, vyleze z rakve a odejdeme spolu domů. Žádný zárazek se nestal. Moje víra byla otřesena. A pomalu se počala měnit v nevíru. Jak to, že Bůh dovolil, aby zemřel tatínek, když jsme byli tři sourozenci a maminka navíc čekala své čtvrté dítě? Tak jsem uvažovala, tak jsem i mluvila a nikdo se nenašel, kdo by mi mohl dát vysvětlení a upevnit moji víru. Důsledkem bylo naprosté bezvěrectví. Již mne nikdo nedostal do kostela ani na náboženství. A pro vše, co bylo spojeno nějakým způsobem s Bohem, jsem měla jen posměch nebo výčitky. Následujících třicet pět let jsem žila jako zapřísáhlá ateistka. Z manželství, které jsem uzavřela, se narodili tři synové a já jsem z nich vychovala přesvědčené ateisty. A

přeče i v tuto zlou dobu mého odpadnutí od Boha bývaly chvíle, kdy jsem v úzkostech či bolestech anebo v bezradnosti volala: „Bože, jestli jsi, pomoz mi!“ Mnohokrát mne vyslyšel, ale já jsem pokaždé místo díky prohlásila, že to byla jen šťastná náhoda, když vše dobře dopadlo. A pokračovala jsem ve svém odmítání Boha i rouhání se proti Němu. V Jeho plánu však bylo dát mi poznat svoji lásku a učít mne víře, ale o tom již jsou následující kapitoly...

„V tom je láska: ne, že my jsme si zamilovali Boha, ale že On si zamiloval nás a poslal svého Syna, jako obět smíření za naše hříchy.“ 1 J 4,10

KAPITOLA I.

ON ŽIJE!

Mám ten den stále před sebou. Pracovala jsem tehdy jako vedoucí samoobsluhy se smíšeným zbožím. Byla to práce zodpovědná a také velmi vysilující. Pro mne však byla velmi potřebná. Pomáhala mi nést samotu. Po celodenní námaze jsem pak netrpěla nespavostí!

Pokračování příště

Nad Písmem

NE TAK BUDE MEZI VÁMI

Synové Zebedeovi nám jsou více podobní a blízcí, než si myslíme. Ve své podstatě o nic špatného neprosí. Chtějí být s Ježíšem a chtějí se mít dobře. Myslím, že je to legitimní touha každého křesťana. Co však v pořádku není, je protekční způsob uvažování obou bratrů. Je zajímavé, že snaha dosáhnout předních míst přes konexe a službičky, jak ostatně evangelium dokládá, není vynálezem 20. století či dokonce jevem z let posledních. To však není v dnešním textu zdaleka tak podstatné. V celém dialogu Ježíše s učedníky se odhaluje jedna tragická rovina, a to ve své celé nahotě. Třebaže je Ježíš stále obklopen svými Dvanácti, ve skutečnosti je osamělý a odříznut od ostatních hlubokou propastí nepochopení a neporozumění. Celá družina se blíží k Jeruzalému vstříc velikonočním událostem. Se skutečnou povahou mesiánského poslání, které se má za chvíli ve svatém městě naplnit, je srozuměn jen sám Ježíš. Tomuto rozhovoru předcházela předpověď utrpení, v níž Ježíš jasně učedníkům deklaruje, že Syna člověka nečekají v Jeruzalémě fanfáry, nýbrž potupa a smrt. Realitu trpícího Mesiáše se zdráhali přijmout jak Židé, tak i užší okruh Ježíšových učedníků. A právě v tom spočívá Ježíšova opuštěnost. Uvědomme si ten kontrast. Ježíš stojí před hradbami a sbírá odvahu dotáhnout do konce Otcovu vůli. Ví, že to bude ještě hodně bolet. Současně mu bratři Zebedeovi říkají: „Pane, až usedneš na židovský trůn a budeš vládnout celé zemi, vzpomeň si na nás, chceme být u toho, chceme být tvými náměstky.“ Už nyní zde tušíme tichou predehru Ježíšova výroku z kříže: „Pane, odpusť jim, vždyť nevědí co činí.“

Příznejme si, že i my si nejdnou povzdychneme, jak jsou naši nejbližší nemožní, nesnesitelní, že vůbec nic nechápou, a připadáme si jako zneu-

znání géniové na pokraji nervového zhroutilí. Brzdíme však. Kristus ani v této situaci nikoho nezatrácuje a sám sebe nelituje. Naopak vysvětluje jeden z dalších křesťanských paradoxů. Vládnout a mít moc neznamená více než sloužit druhým. Pro nás je v současnosti vysoké postavení, zvláště je-li spojeno s kompetencí rozhodovat o druhých, synonymem úspěchu, pile a cílevědomosti. Ježíš však naznačuje, že úsilí být prvním a vládnout posledním může vyvérat ze strachu, aby někdo jiný nevládl nade mnou. Domnívám se, že tato obava bývá mnohdy devízou ve svém oboru průměrných lidí, kteří si pečlivě hlídají, jak si vedou ostatní průměrní v jejich okolí, a čekají na každé jejich zaváhání, aby se po jejich hřbetech vyšplhali výše. Několikrát jsem měl tu čest se naopak setkat se špičkami svého oboru z různých oblastí. Z těchto lidí vyzařuje klid a pokora. Nemají problém mluvit s posledními jako se sobě rovnými. A to z jednoho prostého důvodu. Svého postavení nedosáhli tím, že něco na někoho vědí nebo mají patřičné známosti a vychytale využili selhání svých soků, ale jsou jednoduše obdarováni nadáním nebo schopnostmi. Něco narozdíl od druhých umí či na sobě léta tvrdě pracovali. Všimějme si tedy lidí kolem nás, kteří zaujímají přední místa, ať už v našich sborech, vikariátech, diecézích nebo v úřadech obecních, městských, krajských či v parlamentu. Všimějme si všech nejrůznějších sběratelů funkcí, zda chtějí druhým k jejich prospěchu sloužit nebo s druhými manipulovat k prospěchu vlastnímu.

Chápeme-li křesťanství jako cestu následování Ježíše, který nejen uzdravoval a konal zázraky, ale také byl zbit a zemřel, pak nemůžeme tomuto putování upřít jednu zásadní věc. Spatřuje smysl právě tam, kde ostatní vi-

Mk 10,35-45

dí jen nicotou. Víra není zárukou bezproblémového života, kterým projdeme bez ztráty kytičky, ale realisticky přijímá do života méně radostné situace, jako jsou bolest, prohra, zklamání i smrt. Víra nezavírá oči nad skutečnostmi, které ostatní ze svých myslí vytěšňují, ale přijímá tyto smutné okolnosti jako přirozenou součást života. Ježíš svou službou, v níž se vydal za nás až do krajnosti, zároveň povýšil původně nesmyslnou bolest a smrt na vítěznou cestu. V tom spatřuji Boží moudrost a spravedlnost. Neboť není každému dáno, aby žil zde na Zemi na výsluní. Ale závazná skutečnost smrti je společná jak žebrákově, tak králi. Avšak i žebrák může ostatními pohrdat a král může svou dobrou vládou druhým sloužit. Kristus nás tedy varuje, že cesta k jeho pravici a levici nevede po zádech druhých, ale tato místa Bůh připravil těm, kdo poznali pravé „Ty“ druhého člověka a nerozpakují se mu pro jeho dobro podřídit.

Jaroslav Křivánek

**Nebeský Otče,
zbav nás stále úzkosti,
zda o něco na světě
nepřijdeme.
Zbav nás naší lidské
ješitnosti,
že jsme lepší než ostatní.
Zbav nás naší malosti,
která nám brání
sloužit druhým.
Zbav nás naší naivity,
ve které spoléháme
na naše známosti
s vlivnými ve světě.
Dej nám moudrost,
odvahu i pokoru,
abychom spoléhali
na známost
s tvým Synem
a tvá zaslíbení,
která nepomijí.
Amen**

BĚLORUSKO — PŘÍLEŽITOST K PROHLoubENÍ...

Dokončení ze str. 1
ší ekologickou stopu. Do Minsku jsme přijeli vlakem, jedli jsme vegetariánsky, vyráběli jsme peněženky i dekorace z tetrapaků a novin určených do odpadu, čistili jsme místní les od odpadků... a na závěr kurzu jsme se zavázali každý sám ve své zemi v tom pokračovat, abychom si jako křesťané uvědomovali náš záva-

zek pečovat o Boží stvoření a není- čit jej krátkozrakým pohodlným jed- náním. Na důkaz toho jsme zasadili stromek a symbolicky podepsali smlouvu.

Takže až potkáte v Česku, Polsku, Německu, Holandsku, Finsku, Francii, Itálii, Lotyšsku, Bělorusku a na Ukrajině 21 mladých křesťanů a křesťanek angažovaných pro ekolo-

gii, poznáte, že byli v červnu roku 2012 v Bělorusku.

A jak to nakonec dopadlo s tím poznáváním té nedemokratické země? Ano, dvakrát jsme si zajeli do Minsku, abychom si prošli město a něco viděli. Ale nakonec to vůbec nebylo důležité.

Irena Košíčková
náboženská obec Prostějov

Společné čtení na každý den 2013

Úvahy nad biblickými texty, jak uvádí podtitul nové publikace vydané nakladatelstvím Kalich s názvem Společné čtení na každý den 2013, vychází z pera autorů členských církví Leuenberského společenství v České republice. V nadcházejícím roce 2013 si budeme připomínat 40. výročí jeho vzniku.

K vydání publikace se rozhodly členské církve: Církev bratrská, Církev československá husitská, Českobratrská církev evangelická, Evangelická církev metodistická a Slezská evangelická církev a. v. na synodu leuenberských církví v ČR v r. 2010, aby ukázaly na společný pilíř svého života - Písmo svaté a současně i jed-

notu v různosti, která se projeví v úvahách autorů z jednotlivých církví. A právě to činí publikaci zajímavou, neb zatímco doposud vydávaly některé církve své úvahy nad biblickými texty samostatně, vydávají nyní v ekumenické spolupráci publikaci poprvé společně s přáním, aby našla čtenáře napříč ekumenickým spektrem. Můžeme se tak začíst do úvah mnoha autorů z pěti členských církví Leuenberského společenství a co více, budeme moci každý den číst v našich církvích společně s bratřimi a sestrami ostatních církví totožný biblický text a úvahu nad ním. Společně se také můžeme modlit, neboť každá úvaha je zakončena krátkou modlit-

bou. Tak může i nejširší církevní ale i necírkevní veřejnost rozpoznat hloubku a pestrost křesťanského společenství, které není uniformní, ale přes svou pluralitu vyznává jediný základ, Ježíše Krista.

Za základní biblický text, z něhož autoři úvah vycházeli, byla zvolena hesla Jednoty bratrské, každoročně losovaná v Herrnhutu, která jsou přeložena podle Českého ekumenického překladu a doplněna novozákonním textem. Další na každý den uvedené odkazy na biblické texty vybízejí k četbě Písma, ať již s hlavním textem v souvisejících pasážích či v souvislosti s liturgickou částí roku, či vedou i k průběžnému kontinuálnímu čtení Bible.

V závěru publikace nechybí jmenný seznam autorů s krátkými medailónky. Ve stručných portrétech se představují čtenářům jednotlivé církve. Úvod a závěr k celému dílu opatřil prof. Pavel Filipi, který podává stručné informace o Leuenberském společenství církví. K nim je připojeno doslovné znění Leuenberské konkordie. Tak čtenáři získají dokument, na jehož základě se uskutečňuje a v budoucnosti i dále může uskutečňovat plné společenství a hlubší spolupráce členských církví Leuenberského společenství.

Kěž k této spolupráci a vědomí sounáležitosti přispěje i Společné čtení na každý den 2013 a stane se dobrým průvodcem každého čtenáře ve všech církvích.

Pracovní skupina zástupců církví Leuenberského společenství v ČR

Hana Tonzarová

80 roků od otevření Husova sboru v Litomyšli

„Nuž sestry, bratři, ať staří jste, ať ve květu jste mladí, v tu svatýňku svou milou chodte rádi a myslíte, že stále na Vás patří zrak Mistra Jana svatě paměti!“ To jsou oslovující verše br. Ferd. Tomka „K slavnostnímu dni“. A byl to den 25. září 1932! Naši předkové zakoupili bývalou školu reálnou z r. 1866, která sloužila později jako dívčí škola a od r. 1887 jako škola řemeslnická. Tato budova je také významná tím, že zde bydlela M. D. Rettigová. V r. 1925 byla na dnešní farní budově odhalena na její památku deska. Po předcházejících záměrech o zakoupení některých jiných budov ve městě byla na podzim roku 1930 tato budova zakoupena. Jsou to vlastně budovy dvě, sbor a fara. Sbor je umístěn v nádherném historickém jádru města na Špitálku. Velkou zásluhu o jeho otevření má br. farář Jaromír Metyš a rodina Mikuleckých ze Řídkého a mnoho našich předků! Na jejich počest byl 15. září tohoto roku v našem sboru uskutečněn vikariátní den.

Trio z Brna potěšilo koncertem, poté bohoslužby, které sloužilo celkem osm duchovních; radostí byl i zcela zaplněný sbor. Odpolední posezení – recitál br. Stanislava Kubína „Lahodná vteřina“. O bohaté obědování se postaraly naše obětavé sestry. A co na závěr této vzpomínky slavného dne naší náboženské obce? Opět citát z uvedené básně z r. 1932: „Svou víru chraňte, jazyk otců ctejte, vlast milujte. A to vše na naše děti své přeneste, neb v nich jen všechna kvete nám naděje, že v moři nepřátel my se neztratíme! A dokažte, že Husovým jste lidem!“

Co říci na závěr? Díky našim předkům a ať naše milá církev pokračuje v jejich blahodárném počínání!

Jaroslav Jiráček
náboženská obec Litomyšl

30 let v Karlíně

Náboženská obec v Praze 8 – Karlíně vzpomněla v těchto dnech na třicet let práce svého zdejšího faráře ThDr. Jiřího Vaníčka. Bratr doktor vždy spravoval živou obec věřících, jeho působení je kvalifikované, v duchovní správě rozvíjí řadu činností. Karlínské biblické hodiny se staly známými. Bratr Jiří je absolventem Husovy bohoslovecké fakulty v Praze, studoval na Univerzitě v Ženevě, v letech 1987 – 2000 prošel vědeckou aspiranturou ukončenou doktorátem teologie. Jeho mnohostrannost dokládají některé z jeho dalších aktivit. Počátkem devadesátých let v době „jugoslávské války“ inicioval a také uskutečňoval humanitární pomoc válkou postiženým zraněným dětem umístěným v nemocnicích v oblasti bojů. Tuto aktivitu ocenila tehdejší chorvatská vláda. V polovině devadesátých let přednášel v Soulu o evropské kultuře. Když byl v roce 2002 postižen živelnou pohromou také Karlín, byl členem záchranného týmu a společně se členy náboženské obce obnovil povodní zničený sbor i farní objekt.

Bratře faráři, Bůh vám žehnej. Přejeme vám pevné zdraví, jen vše dobré vám i vaší rodině a kež Bůh dá a jste v Karlíně s námi ještě mnohá léta.

Rada starších

Nejzápadnější obec naší církve slavila osmdesátiny

V sobotu 8. října jsem přijel do Chebu na slavnostní bohoslužbu připomínající 80 let od založení zdejší náboženské obce. Samotný sbor mě nadchnul svou netypičností. Modrobílý vymalovaný prostor s atmosférou vzdělanosti umocňovaly štukové sovičky shlížející na nás a lemující stěny celého kostela. Kazatelnu také zdobí vyřezávaná sova coby symbol moudrosti. Sova byla i symbolem společnosti Schlaraffů, které patřival tento prostor. Pojmenování je podle pohádkové země Schlaraffia, kde prý pečení holubi lítají přímo do - no, však vy víte kam. Zde se scházeli „vážní“ intelektuálové a vedli učené disputace. Na hlavách však měli „nevážné“ šaškovské čepičky a trochu si sami ze sebe dělali legraci. V roce 1947 dostala tento krásný prostor do užívání naše církve. Dnes je v ambonu stůl Páně a za ním plastika Krista – Pastýře od akademického sochaře Duška. Ano, duch vzdělanosti a Duch Boží se tu prolínají.

Celá bohoslužba byla poděkováním za 80 let, které Hospodin dopřál této obci a kdy při ní stál v časech dobrých i těch horších. A je za co děkovat. Dík patřil i všem duchovním, kteří zde sloužili. Byli to faráři Kožoušek, Rokos, Fialka, Hlaváčová, Bělunek. Bohoslužba, kterou sloužila současná farářka sestra Rafaela Friess-Kučerová spolu s naším milým bratrem biskupem Filipem Štojdem, pro nás všechny byla duchovním prožitkem. O prožitek kulturní se postaral pěvecký sbor Cantilo z Mariánských Lázní, který nás uchvátil svým citlivým podáním duchovních písní a dodal slavnostnost celé chvíli.

Milé setkání ve vedlejší modlitebně se zdejšími sestrami a bratry mě jen utvrdilo, že naše církve v nejzápadnějším cípku Země české žije a má stále co nabídnout. „Díky Bohu“ usmíval se dlouholetý farář Břetislav Bělunek. A já věděl, že si možná ani neuvědomuje, že byl celá ta léta jeho nástrojem.

I když tu pečení holubi nepoletují, vím, že Hospodin zdejší práci na vinici církve žehnal a žehná, v časech dobrých i v těch horších.

Jiří Chytil,
farář z Kralovic

Ekumenické bohoslužby na Trojzemí – 11. Evropská pouť

Věřící ze tří zemí a duchovní tří rozdílných konfesí - různé jazyky, různé tradice – různé cesty, ale společný cíl. Evropská pouť v Kopaczowě (PL) - Oldřichově (CZ) je důkazem toho, že víra v Hospodina dokáže překonat hranice nejen mezi zeměmi, ale i ty v našich srdcích.

Původně touto obcí vedla rakousko-německá hranice, dnes se mezi zahradami a domy klikatí hranice česko-polská. A kromě ní dělí polský Kopaczow a český Oldřichov (část Hrádku nad Nisou) Oldřichovský potok. Přes ten teď vede nově opravený mostek, a tak mohou obyvatelé i návštěvníci obou obcí přecházet volně z jedné strany na druhou.

Avšak nebylo tomu tak vždy, před jedenácti lety, kdy jsme zde slavili

první Evropskou pouť, byl mostek otevřen pouze na pár hodin po dobu slavnosti a pečlivě stráženi celníky. Tak tomu bylo až do prosincové noci 2009, kdy naše země vstoupila do Schengenu. Tehdy starostové přeřezali fíčkou zábrany, které nás dělily a od té doby je cesta mezi oběma obcemi volná. Evropská pouť, které se účastní jak původní němečtí obyvatelé, tak i ti, kteří zde žijí dnes, připomíná tyto pohnuté dějiny obce.

Není to pouť s kolotočí, ale zastavení u pomníku, položení květin a připomenutí historie. Její nedílnou součástí jsou ekumenické bohoslužby v kostele sv. Josefa, který také střídavě vlastnila Římskokatolická a Luther- ská církev, podle toho, pod které panství území této obce právě spadalo.

V sobotu 6. října zde společně slavili ekumenickou bohoslužbou husitští, římskokatoličtí i lutherští duchovní z Hrádku, Bogatyni a Zit- tau. Společné modlitby, písně, krátká promluva i rozdělování chleba je od počátku nedílnou součástí obřadu, který je symbolem smíření a naděje pro současné i budoucí genera- ce regionu Trojzemí.

Zkušenost z mnoha osobních setkání a pravidelní účastníci těchto bohoslužeb jsou pro mě osobně nadějí, že jednotu, kterou smíme zažívat v Kristu, můžeme přenést i do každodenních osobních i pracovních setkání.

Hedvika Zimmermannová
duchovní náboženské obce
v Hrádku nad Nisou

ZPRÁVY

Smutná zpráva

Sestra farářka Svatomíra Mendelová zemřela 10. října.

Církev se s ní rozloučí 19. října v 11 hodin v Husově sboru v Praze 10-Vinohradech (Dykova 1).

Sestra farářka sloužila naší církvi téměř půl století v náboženských obcích Hořelice, Netvořice, Praha-Libeň a Praha-Staré Město.

(red)

Slavnostní bohoslužba

Církev československá husitská vás zve do Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové v neděli 28. října v 15 h na slavnostní bohoslužby k 94. výročí vzniku samostatného Československa za účasti biskupů a s promluvou kpt. Mgr. Davida Tomčíka, vojenského kaplana AČR.

(red)

Hledáme sborovníka

Náboženská obec naší církve v Rudolfově hledá sborovníky či sborovnicka. K dispozici byt 2+1 v blízkosti sborové budovy, přičemž nájemné zohledňuje úklid a zatápění ve sboru. Kontakt: 777300135 (sestra Šimonová), 603175004 (bratr Filip).

(IS)

Slavnostní setkání

Srdčně vás zveme ke společnému slavnostnímu setkání k příležitosti výročí vzniku Československa, které se koná v neděli 28. října v 18 h ve sboru naší církve, Praha-Spořilov. Náboženská obec v tento významný den pro vás připravila komponovaný večer. Vzpomeneme společně významných dějinných období, kterými prošla naše země. S radostí přivítáme

též pamětníky, kteří mají fotografie mapující běh času Spořilovem. V tento sváteční podvečer budou k nahlédnutí také kroniky naší náboženské obce. Pro příchozí hosty máme též přichystanou publikaci, kterou náboženská obec vydala k 70. výročí svého založení.

(jh)

Přednáška o Íránu

Náboženská obec v Nové Pace zve k cestopisné přednášce o Íránu, která se uskuteční v sobotu 27. října v zimní modlitebně Husova sboru od 17 hodin.

Postřehy z cesty, příběh, fotografie. Těšíme se na vás! (<http://e-ccsh.webnode.cz/>)

Aleš Tomčík, farář

Klub Zacheus zve

Klub pro volný čas Zacheus (Komenského 20, Jihlava) pro vás v druhé polovině října připravil:

* 21. října - 10 h setkání rodin s dětmi a malým divadélkem v klubu

* 23. - 25. října - promítání v rámci Festivalu dokumentu; bude upřesněno na Fb: Zacheus Klub, email: frantisektichy@email.cz, tel.: 736 265 817

František Tichý

Lahodná vteřina

Na recitál Stanislava Kubína ve Výsokém Mýtě můžete přijít 23. října v 19 h do vinárny U sv. Vincence, Šemberova ul. Autorské čtení ze sbírek poezie Stanislava Kubína s hudbou a doprovodným slovem F. Novotného, A. Strejčka, J. Vaníčka.

(sk)

Seminář v Dejvicích

Zveme zájemce o seminář věnovaný hospodaření v církvi s RNDr. I. Macháčkovou a ing. M. Studenkovskou. Setkání se uskuteční 8. listo-

padu od 14 h v Komenského sále v Praze 6-Dejvicích.

(red)

Jak dál v církvi

Podzimní setkání „Jak dál v církvi“, pokračování jarního setkání i teologické konference pod záštitou bratra patriarchy a referátu pro duchovní péči. Zveme všechny duchovní i laiky na pátek 9. listopadu v 10 h dopoledne do Komenského sálu – Wuchterlova 5, Praha 6.

Prosíme o potvrzení účasti do 25. října na email: dejvicky.sbor@seznam.cz.

(rst)

Exegetický seminář

Zveme na exegetický seminář k Vánočním textům. 14. listopadu od 9.30 do 13 h v zasedací síni budovy ÚÚR v Praze. Přednáší: doc. J. Beneš, Th.D. a Mgr. J. Lukeš, Th.D.

(red)

Pozvání do Karlína

Literární dramatický klub Dialog na cestě ve spolupráci s náboženskou obcí Praha 8-Karlín pořádá literárně hudební večer s názvem: „Delicie a Ján – rozhovor na cestě“. Setkáme se s básničkou Delicií Nerkovou a literátem a hudebníkem Jánem Rakytkou.

Setkání se koná 23. října od 18 hodin v zasedací síni náboženské obce, Vítkova 13.

Markéta Hlasivcová

Z EKUMENY

HANOBNÍ VÍRY SE V RUSKU ZASE STANE ZLOČINEM

Za urážku náboženského citění věřících budou v Rusku už zanedlouho hrozit až tři roky vězení, za zneuctění svatých až pět let. Návrh zákona, který do ruského práva poprvé od carských dob zase vrací "náboženské" zločiny, dosud považované za přestupek, byl dnes předložen do sněmovny zákonodárů všech čtyř parlamentních stran. Podle průzkumu státní agentury tento krok podporují čtyři pětiny Rusů, podle kritiků se světský stát mění v "náboženské ghetto". Minulý měsíc byly nepravomocně odsouzeny ke dvěma letům odnětí svobody tři členky skupiny Pussy Riot za "punkovou modlitbu" proti Vladimíru Putinovi a kléru, kterou před prezidentskými volbami předvedly v moskevském chrámu. Odsouzeny byly za výtržnost, ačkoliv podle obhajoby i řady dalších právníků se dopustily nejvýše přestupku, protože zločiny "svatokrádeže" a "rouhání" zmizely z ruského práva spolu s carem v roce 1917. "Zavádí se druh trestného činu spjatého s urážkou víry a náboženského citění," prohlásil o předloze předseda sněmovního výboru pro záležitosti společenských a náboženských organizací Jaroslav Nilov. Zákon by podle něj mohl být přijat ještě do konce roku.

Za hanobení víry mají hrozit až tři roky vězení, pokuta do 300.000 rublů (asi 190000 Kč) a 200 hodin veřejně prospěšných prací, za zneuctění a poničení svatých až pět let za mřížemi, pokuta půl milionu rublů (asi 310000 Kč) a až 400 hodin zametání ulic. Znesvěcení náboženských symbolů či literatury může být podle předlohy řešeno i jako přestupek s pokutou od 30000 do 50000 rublů (zhruba od 19000 do 31000 Kč).

Kreml se v parlamentu opírá o spolehlivou většinu poslanců, a to nejen z vládního tábora. Již v úterý všechny čtyři parlamentní strany podpořily deklaraci na obranu víry před "protináboženským extremismem". Podle průzkumu agentury VCIOM zpřísnění trestů podporuje více než 80 procent Rusů, tedy ještě více, než se hlásí k pravoslavné víře. Skoro tři čtvrtiny dotázaných však tvrdily, že o případech hanobení víry neslyšely. Podle politologa Gleba Pavlovského chystaný zákon souvisí nejen s Pussy Riot, ale i se současnou "politickou módou" zákazů. Předloha pak představuje další krok k demontáži světského státu, protože se z věřících stává "zvláštní kategorie precitlivělá na urážky". Za cara za "svatokrádež" hrozily až tři roky za mřížemi, za "rouhačství" až půl roku ve vězení.

www.christnet.cz

ŽENY UVĚZNĚNÉ KVŮLI ÚTĚKU Z DOMOVA

Přibližně tři čtvrtiny všech uvězněných žen v Afghánistánu jsou potrestány proto, že utekly z domova kvůli nesnesitelným poměrům v rodině. Tyto ženy byly podle zprávy kábulské televizní stanice po léta zavřeny doma, musely denně snášet bití nebo psychický nátlak či se bály vražedných útoků, případně násilného provdání. Nevěděly si jiné rady než opustit rodinu. Předsedkyně parlamentní komise žen v této zemi poukázala na to, že je protiprávní trestně stíhat opuštění rodiny. Přísní muslimové však považují útek žen za morální provinění vůči autoritě muže, rodičů či prarodičů.

EKUMENA KATEDRÁL

Ekumenu katedrál navrhuje anglikánští křesťané na Novém Zélandě. V této zemi totiž byly v loňském roce při pustošivém zemětřesení poničeny katolický a anglikánský katedrální kostel. Podle mínění anglikánské biskupky Victorie Matthewsové by místo obnovení dvou velkých sakrálních budov mohla být postavena jen jedna katedrála pro obě církve. Nadto je sotva ospravedlitelné, že by se při chudobě ve společnosti renovovaly dva biskupské kostely, když věřících ubývá. Katolický biskup Barry Jones se vyjádřil poněkud zdrženlivě: „Katedrála je v nehlubším slova smyslu kostel jednoho biskupa. Nedovedu si představit, že by taková budova měla sloužit dvěma biskupům zároveň.“

Z týdeníku *Christ in der Gegenwart* přeložil Zdeněk Svoboda

VERDIKT SOUDU: CÍRKEV NEBUDE PLATIT DANĚ Z MAJETKU

Italská justice zamítla novelu zákona, která by umožnila zdanění některých nemovitostí vlastněných Římskokatolickou církví, na které se dosud vztahovaly daňové úlevy. Informovala o tom agentura AFP. Církev vedle kostelů nebo univerzit vlastní mnoho klinik, luxusních hotelů a restaurací. Na komerční stavby se dosud vztahovaly daňové výjimky, pokud zároveň sloužily i k neziskovým účelům. Stačilo, aby se v hotelu nacházela kaple, a budova byla osvozena od daně z nemovitostí. Novela, která byla schválena letos v únoru, tuto mezeru v zákonu rušila. Podle italské Státní rady právní úprava "přesahovala" příslušnost zákona o nemovitostech, který v rámci deregulačních kroků prosadila vláda premiéra Maria Montiho. Soudci poukázali i na údajně příliš velkou rozdílnost smluv mezi státem a římskokatolickými organizacemi o kulturní a jiné činnosti. Zrušením úlev státní pokladna mohla získat dalších až 600 milionů eur (15 miliard Kč) ročně. Italské Římskokatolické církvi podle AFP patří nejméně 100000 staveb o hodnotě devět miliard eur (224,4 miliardy korun).

podle ČTK

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Žádost synů Zebedeových

P	O	T	S	O	D	Á	Ž	S	L
Í	E	D	P	O	S	Y	N	K	P
Z	K	O	R	T	O	L	N	Í	Ř
O	N	Á	A	A	E	A	Í	N	I
N	N	C	H	V	V	J	B	K	B
M	U	D	I	Á	Ě	Ř	E	E	Ě
P	Í	C	C	L	E	N	S	Ž	L
R	E	S	E	S	A	E	H	U	I
M	I	S	T	R	T	K	V	L	T
N	T	A	L	O	V	A	Z	S	Í
J	A	K	U	B	Í	N	V	R	P

deset místo
hněv Mistr
Jakub mnozí
Jan národ
kalich otrok
křest pravice
levice první

přidělit sláva
služebník syn
zavolat žádost

(Řešení z minulého čísla: Boháč.)

Jana Krajčříková

Koncerty u sv. Mikuláše

* 22. 10. - 20 hodin
Bach, Dvořák, Gershwin
Od baroka do jazzu,
Prague Brass Ensemble,
A. Bárta - varhany
* 23. 10. - 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
* 24. 10. - 17 hodin
Bach, Telemann, Händel
J. Prokop - varhany,
M. Laštovka - trubka
* 25. 10. - 17 hodin
Mozart, Händel, Franck
PRAGUE MOZART TRIO,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 26. 10. - 17 hodin
Dvořák, Bach, A. Vivaldi
A. Vršinská - mezzosoprán,
M. Šestáková - varhany
* 26. 10. - 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 27. 10. - 17 hodin
Händel, Beethoven, Bach
J. Popelka - varhany,
V. Frank - housle
* 27. 10. - 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 28. 10. - 17 hodin
Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET
* 28. 10. - 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6
Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9